

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-709-59(3)/18/CS

Warszawa, dnia 20 czerwca 2018 r.

DECYZJA DIH-2 NR 35/2018

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 19 września 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2017 r. poz. 1257), art. 9a ust. 1 i 2, art. 35a pkt 4, art. 35c ust. 1, art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2018 r. poz. 427, z późn. zm.) oraz art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2017 r. poz. 1063, z późn. zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 9 maja 2018 r., przedsiębiorcy Z. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PHU Z. S. w S. – od decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 30 kwietnia 2018 r., nr ANU.8361.43.2018, nakładającej na ww. przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną, z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 9a ust. 1 i 2 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz.U. z 2018 r., poz. 427, z późn. zm.), tj. niezamieszczenia w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny, czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych, tj. oleju napędowym, benzynie bezołowiowej 95 i benzynie bezołowiowej 98 wprowadzanych do obrotu na kontrolowanej stacji w /.../, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych,

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej - 1 marca 2018 r. - działając na podstawie upoważnienia nr ANU.8361.43.2018, przeprowadzili kontrolę – dotyczącą zamieszczania na stacjach paliw informacji o zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na stacji paliw, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych oraz spełnienia obowiązku wprowadzenia do obrotu na stacji paliwowej lub zakładowej benzyny z zawartością do 5% biokomponentów (E5) przy równoczesnym wprowadzaniu do obrotu benzyny z zawartością od 5% do 10% biokomponentów (E10) oraz oznakowania dystrybutorów przeznaczonych do wprowadzenia do obrotu benzyny (E10), a także umieszczania informacji dotyczących upewnienia się przez konsumenta, czy oferowane paliwa mogą być stosowane w używanym przez niego silniku - na stacji paliw w /.../, należącej do przedsiębiorcy Z. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PHU Z. S. w S. (dalej także: „Strona” lub „Przedsiębiorca”).

W toku kontroli stwierdzono, że Przedsiębiorca nie zamieścił na kontrolowanej stacji paliw informacji dotyczącej zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji, co stanowi naruszenie obowiązku wynikającego z art. 9a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz.U. z 2018 r. poz. 427, z późn. zm.), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”. Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 1 marca 2018 r. nr ANU.8361.43.2018 oraz poprzez dokumentację fotograficzną stanowiącą załącznik do niniejszego protokołu. Ponadto fakt ten znalazł potwierdzenie w oświadczeniu z 1 marca 2018 r. pracownika kontrolowanej stacji paliw, będącego osobą czynną w lokalu w rozumieniu art. 97 Kodeksu cywilnego, który potwierdził brak informacji o zawartości biokomponentów w dniu kontroli.

Upoważnienie do kontroli wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach Strony oraz protokołem kontroli, doręczono Przedsiębiorcy 6 marca 2018 r. Pomimo prawidłowego pouczenia Strony o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2017 r. poz. 1063, z późn. zm.), dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”, Przedsiębiorca nie wniósł żadnych uwag do treści protokołu, w tym do ustaleń dotyczących niezamieszczenia informacji o zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji.

Biorąc powyższe pod uwagę, Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji

Handlowej pismem z 30 marca 2018 r. nr ANU.8361.43.2018, poinformował Przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia Przedsiębiorcy administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 5000 zł, określonej zgodnie z dyspozycją art. 35a pkt 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wobec braku zamieszczenia na kontrolowanej stacji paliw informacji o zawartości biokomponentów w oferowanych do sprzedaży paliwach oraz o prawie do zapoznania się z aktami sprawy, możliwości składania wyjaśnień i wniosków dowodowych.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i w piśmie z 4 kwietnia 2018 r. wyjaśniła, że informacja o zawartości biokomponentów była zamieszczona na kontrolowanej stacji, jednakże została uszkodzona i zdjęta. Jej ponowne zawieszenie nastąpiło w dniu kontroli. Jednocześnie Przedsiębiorca wniósł o odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej.

30 kwietnia 2018 r., Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wydał decyzję nr ANU.8361.43.2018 nakładającą na Przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną, z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 9a ust. 1 i 2 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz.U. z 2018 r., poz. 427, z późn. zm.), tj. niezamieszczenia w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny, czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych, tj. oleju napędowym, benzynie bezołowiowej 95 i benzynie bezołowiowej 98 wprowadzanych do obrotu na kontrolowanej stacji w /.../, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych.

Pismem z 9 maja 2018 r., Przedsiębiorca złożył odwołanie od ww. decyzji, w którym wniósł o odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej. Strona ponownie stwierdziła, że wymagana informacja o zawartości biokomponentów znajdowała się na kontrolowanej stacji paliw, lecz uległa zniszczeniu i została zdjęta, zaś w dniu kontroli została ponownie umieszczona wewnątrz budynku przy drzwiach wejściowych. Ponadto Przedsiębiorca stwierdził, że do wglądu klientów pozostają świadectwa jakości oferowanego paliwa.

Przy piśmie z 18 maja 2018 r. Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr ANU.8361.43.2018.

Pismem z 22 maja 2018 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze

zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych są obowiązani do zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych. Informacje te, należy umieścić na stacji paliwowej w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Przedsiębiorca, który nie zamieszcza na stacji paliwowej lub stacji zakładowej informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji w sposób określony w art. 9a, zgodnie z art. 35a pkt 4, podlega karze pieniężnej. Wysokość kary pieniężnej na poziomie 5000 zł, wynika natomiast wprost z art. 35c ust. 1 omawianej ustawy.

Odnosząc się do treści odwołania, na wstępie wypada wyjaśnić, iż z powołanych wyżej przepisów, wynika że przedsiębiorcy są obowiązani do zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu, które to informacje należy umieścić na stacji paliwowej w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku tj. niezamieszczenie takich informacji w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny, powoduje że przedsiębiorca podlega karze pieniężnej. Innymi słowy, aby obciążyć Stronę karą pieniężną, musi ona wymaganych informacji w ogóle nie zamieścić, lub zamieścić je w miejscu nie będącym ogólnodostępnym (np. na zapleczu), albo uczynić ją niewidoczną (np. zasłaniając plakatem reklamowym), pomimo umieszczenia w miejscu ogólnodostępnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Prezes UOKiK opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 1 marca 2018 r. nr ANU.8361.43.2018 oraz załączona do niego dokumentacja fotograficzna. Niniejszy protokół należy traktować jako dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, który korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15). Z

treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż na kontrolowanej stacji paliw nie zamieszczono informacji dotyczącej zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych. Inspektorzy w toku kontroli, stwierdzili brak omawianej informacji, która nie była zamieszczona w żadnym widocznym i ogólnodostępnym miejscu. Jednocześnie dokumentacja fotograficzna – stanowiąca załącznik do protokołu kontroli - nie pozostawia wątpliwości, iż na kontrolowanej stacji paliw nie zamieszczono informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu. Ustalenia te potwierdza oświadczenie pracownika kontrolowanej stacji paliw, który potwierdził brak informacji o zawartości biokomponentów w dniu kontroli.

Pomimo prawidłowego pouczenia o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Przedsiębiorca nie wniósł żadnych uwag do treści ww. protokołów, w tym do ustaleń dotyczących braku informacji o zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji.

Podsumowując powyższe, kontrola wykazała, że na stacji paliw w /.../, brak było wymaganej informacji o biokomponentach. Strona nie zgłosiła uwag do tych ustaleń, a ponadto poprzez własne oświadczenia zawarte w piśmie z 4 kwietnia 2018 r. oraz odwołaniu z 9 maja 2018 r. – potwierdziła je.

Odnosząc się do twierdzeń Strony dotyczących zniszczenia informacji o biokomponentach co skutkowało jej zdjęciem, należy zauważyć, iż w interesie Przedsiębiorcy jest takie umieszczanie wymaganych przepisami prawa informacji, aby nawet gdy dojdzie do nieprzewidzianych zdarzeń, informacja znajdowała się w miejscu ogólnodostępnym i widocznym. Nic nie stoi na przeszkodzie, aby Przedsiębiorca umieszczał wymagane informacje w kilku różnych miejscach równocześnie np. nie tylko w miejscach nieosłoniętych jakimi są dystrybutory, zewnętrzna strona okien lub drzwi itd., ale i w miejscach zabezpieczonych przed działaniem wiatru, deszczu, czy też ingerencją osób trzecich. Przykładem może tu być umieszczenie informacji na drzwiach lub w oknie budynku, po wewnętrznej ich stronie, co zresztą Strona uczyniła po zakończeniu kontroli. W takiej sytuacji, wymagana informacja pozostaje ogólnodostępną i widoczną niezależnie od panującej na zewnątrz aury, czy też działań osób trzecich.

Art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nakłada na przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych, obowiązek zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w

paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych, w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Z tego płynie wniosek, że Przedsiębiorca powinien informację umieścić i utrzymywać ją w ogólnodostępnym miejscu w sposób widoczny, przez cały czas. W chwili kontroli obowiązek ten nie był jednak realizowany, co wskazano już powyżej. Na marginesie wypada także dodać, że kontrola dokonywana przez inspektorów Inspekcji Handlowej w oparciu o przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w zakresie realizacji obowiązku wynikającego z dyspozycji art. 9a ust. 1 i 2 tejże ustawy, polega na ocenie stanu faktycznego na dzień jej przeprowadzenia. Inspektorzy z oczywistych względów nie oceniają realizacji omawianego obowiązku w dniach poprzedzających kontrolę, czy też w dniach następujących po kontroli.

Odnosząc się do twierdzeń Strony, iż każdy z klientów ma wgląd do świadectw jakości paliw oferowanych na kontrolowanej stacji, należy zauważyć, iż w toku kontroli nie stwierdzono, aby świadectwa takie znajdowały się w miejscu ogólnodostępnym i widocznym. Sam fakt posiadania świadectw jakości przez Przedsiębiorcę i np. ich przechowywania na terenie stacji paliw, czy też udostępniania do wglądu na żądanie konsumenta, nie czyni za dość wymaganiom określonym w 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w art. 35a pkt 4 przewiduje, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca, który nie zamieszcza na stacji paliwowej lub stacji zakładowej informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji w sposób określony w art. 9a. Wysokość kary określona została w sposób jednoznaczny w art. 35 c ust. 1 ustawy. Zgodnie z nim wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 1-4, 6 i 8, wynosi 5000 zł. Tym samym wydając zaskarżoną decyzję organ I instancji nie mógł wymierzyć innej kary niż 5000 zł. Ustawodawca przyjął bowiem w przypadku naruszenia art. 9a ustawy karę w wysokości 5000 zł, nie przewidując możliwości jej zmniejszenia.

Odpowiedzialność administracyjna ma charakter obiektywny i przesłanką jej przyjęcia jest sam fakt stwierdzenia naruszeń prawa. Zatem samo stwierdzenie - udowodnienie faktu niedopełnienia przez Stronę obowiązku wynikającego z przepisu, jest przesłanką wystarczającą do nałożenia stosownej kary. Nie mają przy tym znaczenia przyczyny stwierdzonych nieprawidłowości. Samo udowodnienie, że Strona, nie umieściła wymaganych

art. 9a ust. 1 ustawy, powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Mając powyższe na uwadze bezsporne jest, iż w przedmiotowej sprawie istniały przesłanki do wymierzenia stronie kary z art. 35a pkt 4 ustawy.

Konkludując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony, nie stanowią przesłanek do uchylecia decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 30 kwietnia 2018 r., nr ANU.8361.43.2018, nakładającej na Przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną, za niezamieszczenie na stacji paliw w /.../, czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych, wprowadzanych do obrotu na tej stacji, w sposób określony w art. 9a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Istotą regulacji zawartej w art. 9a omawianej ustawy jest zapewnienie konsumentom swobodnego dostępu do informacji dotyczących zawartości biokomponentów w oferowanych na stacjach paliwach ciekłych. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątplenia nie był przez Stronę realizowany, co wynika nie tylko z ustaleń kontroli, ale także wyjaśnień przedłożonych przez Przedsiębiorcę.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem

postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 201).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.), art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1604 z późn. zm.)

Z upoważnienia

Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Dyrektor Departamentu Inspekcji Handlowej

Anna Janiszewska